

Yedi Bacalı Köy

Yavuz DEMİRKIRAN

Yedi Bacalı Köy

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil bir vadide, yedi uzun bacalı bir köy vardı. Her baca özel bir hava yapabiliyordu. Biri hafif yağmur yağdırır, biri ılık esintiler gönderir, biri serin sis getirirdi. Diğer dördü güneş ışığı, sis, kar taneleri ve yumuşak bulutlar yapardı. Herkes buraya Yedi Bacalı Köy derdi. Köylüler hava büyülerini severdi ama çoğu zaman onu adilce paylaşmayı unuturlardı.

Clara dokuz yaşındaydı; iki kısa topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçları ve parlak ela gözleri vardı. Yamalı cepleri olan hardal sarısı bir elbise ve kırmızı örgü bir hırka giyerdi. Yürürken eski kahverengi botları tıkırdardı. Clara meraklı ve adaletliydi. Havanın çok sık değiştiğini fark etti. 'Bir plana ihtiyacımız var,' dedi. 'Bacaların sırayla çalışma düzeni olmalı.'

Dede Ollie köyün hava bekçisiydi. Uzun boylu ve kamburdu; gür beyaz bıyığı ve derin gülümseme çizgileri vardı. Yeşil yün bir yelek ve yuvarlak gözlük takardı. Uzun ahşap bir hava asası taşırdı. 'Her bacanın kendi işi var,' dedi. 'Ama insanlar hangi havanın en iyi olduğunu tartışıp duruyor. Sorun da bu.' Clara başını salladı. 'O zaman düzeltelim,' dedi.

Her sabah köylüler dileklerini bağıırdı. 'Ekinler için yağmura ihtiyacımız var!' diye seslendi Bayan Bramble. Kot bir önlük ve kırmızı kurdeleli hasır şapka giyerdi. 'Hayır, piknik için güneş ışığı istiyoruz!' dedi fırıncı. 'Şekerleme için en iyisi serin sis,' dedi terzi. Bacalar puflayıp durdu, herkesi birden memnun etmeye çalıştı. Ama hava karmakarışık oldu.

Bir gn bacalar korkun bir karışıklık yaptı. Gneş parlakken yağmur yağdı. Ilık esintiler kar tanelerini yana savurdu. Serin sis baheleri kapladı, sis meydana yuvarlandı. Herkes birbirine arptı. 'Bu tam bir kargaşa!' diye bağırdı Dede Ollie, hava esasını sallayarak. Clara'nın kk keisi Pip meledi ve onun arkasına saklandı. Kyn yardıma ihtiyaı vardı, hem de hemen.

Pip, kabarık krem tüylü ve tek küçük boynuzlu genç bir keçiydi. Bir gözünün üstünde siyah bir leke ve sarkık kulakları vardı. Mavi tasmaında pırınç bir çingirak şingırdardı. Pip her yerde Clara'yı izlerdi. Hava bozulunca yüksek sesle melerdi. 'Pip, hayvanların gölgeye ve sakinliğe ihtiyacı olduğunu söylüyor,' dedi Clara. 'Çiftçilerin yağmura ihtiyacı var. Ailelerin de güneş ışığına. O halde paylaşalım!'

Clara alçak bir taş duvara oturdu ve kurşun kalemiyle bir çizelge çizdi. Yedi kutu yaptı, her baca için bir tane. 'Sırayla yapabiliriz,' dedi. 'Her bacanın özel bir zamanı olur. Böylece herkes ihtiyacı olan havayı alır.' Dede Ollie önce homurdandı. 'Düzen en iyisidir,' dedi. Ama Clara'nın parlak gözleri ve sabırlı gülümsemesi onu yeniden düşündürdü.

Bayan Bramble güçlü kollarını kavuşturdu. 'Önce yağmur istiyorum,' dedi. 'Ekinlerim susadı!' Fırıncı bağırdı: 'Önce güneş ışığı!' Terzi, 'Önce sis!' dedi. Herkes bir anda tartıştı. Clara elini kaldırdı. 'Her grubun neye ihtiyacı olduğunu listeleyelim,' dedi. 'Sonra adil bir düzen yapabiliriz.' Köylüler sustu ve dinledi.

Clara çiftçilerle, hayvanlarla ve ailelerle konuştu. 'Çiftçilerin sabah hafif yağmura ihtiyacı var,' dedi. 'Hayvanların öğlen serin sise ve gölgeye ihtiyacı var. Ailelerin öğleden sonra ılık güneş ışığına ihtiyacı var.' Çizelgesine küçük resimler çizdi. Dede Ollie yavaşça başını salladı. 'Bu işe yarayabilir,' dedi. 'Ama düzeni kim tutacak?' 'Hepimiz,' dedi Clara. 'Birlikte.'

Köylüler Clara'nın çizelgesine baktı. Üzerinde saatleri ve resimleri olan yedi kutu vardı. 'Her baca sırayla çalışır,' diye açıkladı. 'Kimse dışarıda kalmaz.' Bayan Bramble çizelgeyi inceledi. 'Sabah yağmuru fasulyelerime iyi gelir,' dedi. 'Öğleden sonra güneş ışığı da çocuklara.' Gülümsedi. 'Buna katılıyorum.' Diğerleri de başını salladı.

Dede Ollie ahşap hava asasını kaldırdı. 'Her bacanın huyunu bilirim,' dedi. 'Zamanı tutmanıza yardım ederim.' Clara'ya bir bacayı başlatmak için asaya üç kez nasıl vurulacağını gösterdi. 'Tak, tak, tak,' diye vurdu asa. İlk baca hafif yağmur püskürttü. Çiftçiler sevinçle bağırdı. İkincisi ılık esintiler gönderdi. Üçüncüsü serin sis yaptı. Herkes hayranlıkla izledi.

Ama keçi Pip sisten ürktü. Meledi ve daireler çizerek koştu. 'Pip'in sakinliğe ve gölgeye ihtiyacı var,' dedi Clara. Böylece sis zamanında hayvanları gölgeli bir çayıra taşıdılar. Pip sakinleşti ve ot yemeye başladı. Köylüler gördü ki düzen, herkesi düşündüklerinde en iyi işliyordu. 'Sırayla yapmak adildir,' dedi Dede Ollie. 'Ve kibarca da.'

Günler geçtikçe köy kendi ritmini buldu. Sabah yağmuru ekinleri suladı. Öğlen sisi hayvanları serinletti. Öğleden sonra güneş ışığı aileleri ısıttı. Akşam esintileri çamaşırları kuruttu. Gece sisi herkesi yatağa sardı. Yedi baca mutlu mutlu pufladı, her biri kendi zamanında. Köylüler tartışmayı bıraktı. Hatta birbirlerine yardım etmeye başladılar. Clara'nın çizelgesi köy salonunun duvarında asılıydı.

Bir öğleden sonra bir yolcu sordu: 'Havanızı nasıl düzelttiniz?' Bayan Bramble güldü. 'Düzeltilmedik,' dedi. 'Paylaştık.' Dede Ollie başını salladı. 'Clara bize adil sıraların herkesi mutlu ettiğini gösterdi.' Pip de onaylayarak meledi. Yolcu yedi bacaya baktı ve gülümsedi. 'Ne akıllı bir köy,' dedi. 'Keşke benim kasabamda da bir Clara olsaydı.'

O akşam bütün köy ılık güneş ışığı altında piknik yaptı. Clara hardal sarısı elbisesini ve kırmızı hırkasını giydi. Çizgili atkısı hafif bir esintide dalgalandı. Dede Ollie hava asasını kaldırdı. 'Adil sıralara ve mutlu havaya!' dedi. Herkes sevinçle bağırdı. Pip kulağının arkasına küçük bir çiçek takmıştı. Yedi baca yumuşakça pufladı ve hepsinin en mutlu havasını yaptı.

Ve böylece Yedi Bacalı Köy bir ders öğrendi. Paylaşılan kaynaklar, herkes işbirliği yapıp sırayla kullandığında en iyi işler. Çiftçiler yağmurlarını aldı, hayvanlar gölge aldı, aileler güneş ışığı aldı. Clara'nın çizelgesi duvarda kaldı; nezaketin ve takım çalışmasının hatırlatıcısı olarak. Ve ne zaman yeni bir sorun çıksa, köylüler hatırladı: konuş, dinle ve paylaş. O zaman herkes sırasını alır.